

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 24. Ultima S. Augustini opera.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](#)

frequentissimi in Concilio adsint. Nemo Sæculum V.
interea quidquam innovet, donec Concilium fuerit congregatum. Nullatenus A. C. 430.
dubitamus, omnes Episcopos prompte ven-
turos, si quis absit, nulla ei coram Deo,
& coram nobis excusatio erit. Datum
Constantinopoli, decimo tertio Calendas
Dec. Theodosio decimo tertio, & Valen-
tiniano tertio Consulibus, id est, 19. Nov.
anno 430. Ad celebrandam Synodum Sacra per
delecta est Civitas Ephesina, omnibus Joan. Conc.
rebus ad vitæ commoditatem instructis. Ephes. p. 721
sima, & ad quam facilis esset terra, mari-
que accessus.

Præter Epistolam Circularem alia spe-
ciatim ad S. Cyrillum data, qua Theo-
dosius sanctum Virum accusat, quod tur-
barum in Ecclesia auctor esset; queritur
etiam, quod diversas scripsisset Epistolas,
unam ad se, & Conjugem Eudoxiam, al-
teram ad sororem suam Pulcheriam, qua-
si vero divisa esset Familia Cæsarea. Ve-
niam tamen concedit, & hortatur, ut in
Synodo ad reducendam Ecclesiæ tran-
quillitatem, quantum posset, collaboret.
Ex hac Epistola cognoscitur, Theodosii
animum in S. Cyrillum præjudicio la-
borasse.

§. XXIV.

Ultima S. Augustini Opera.

Sanctus Augustinus nominatim ad Sy-
nodum vocatus est ob præcellentem
Hist. Eccles. Tom. VI. E. de

Saculum V. de eo opinionem; quæ enim alia causa
A. C. 430. sit, cur ipsum Cæsar inter innumeros E-

piscopos secerneret? Quidam Imperato-
ris servus, nomine Ebagnius, Epistolam
detulit, sed cum Carthaginem circa Fe-
sta Paschalia anni sequentis 431. demum
pervenisset, comperit, S. Augustinum e

Liberat.

Breviar. c. 5. diit cum litteris Capreoli Episcopi ad

Imperatorem, quibus viri obitum signi-
ficabat. Ultimus S. Augustini labor lit-
terarius fuit secunda ad Julianum re-
sponsio, quam imperfectam reliquit; Ju-
lianus quatuor libros contra primum li-
brum S. Augustini de Nuptiis, & Con-
cupiscentia scripserat, at cum vidisset
etiam secundum, octo libros, ut respon-
deret, composuit, eosque Floro, Episco-
po Pelagiano, eorum ex numero, qui se-
cum Constantinopolim configuerant, in-
scripsit. Julianus nesciebat, S. Augusti-
num sex libros composuisse, quibus qua-
tuor ejus primis respondebat, nec etiam
sciebat, si ipsi credimus, S. Augustinum
hos quatuor libros vidisse; & quidem
ignorare hæc poterat, quia illo tempore
in Cilicia versabatur. S. Augustinus, a-
liis laboribus obrutus, ægre adduci po-
terat, ut responderet his octo libris, qui
injuriis, & sermonibus ambiguis scate-
bant. Nihilominus S. Alypio, urgere
non cessanti, cessit, & scripsit; quippe
etiam

etiam timebat, ne homines rudes hanc Sæculum V.
 Juliani respositionem legerent, & quam A. C. 430.
 futilis sit, non perspicerent. Igitur S. Au-
 gustinus huic labori usque ad ultimos vi-
 tæ dies incubuit; sex libros concinna-
 vit, qui sex primis ex illis octo Juliani
 opponuntur. Primo ponit Juliani ver-
 ba, tum ab articulo ad articulum respon-
 det. Quia Julianus vix quidquam aliud
 afferebat, quam quod in primo suo ope-
 pere dixerat, S. Augustinus quoque in
 his libris sæpe ea, quæ dixerat alibi, re-
 petere cogitur. Nihilominus multa in-
 veniuntur, quæ maximi ponderis sunt,
 fortius expressa; rei veritas magis expli-
 catur, & plena lux affunditur. Ultimis
 vitæ annis, & postea quam Retractatio-
 nes scripsisset, compendium præcepto-
 rum moralium ex S. Scriptura extraxit,
 quod speculum appellavit, quia Fideles,
 id legentes, statum animæ suæ, & in vir-
 tutibus progressum conspicere possunt.
 Nihil aliud, quam quod ad formandos
 mores facit, inferuit, & præcepta, dire-
 cte, atque simpliciter sine figura propo-
 sita, assert. Hic S. Augustinus non usus
 est versione septuaginta Interpretum, ut
 solebat, sed versione S. Hieronymi ex
 Hebraico, quod esset clarior. Initium
 dicit a Legibus, quæ post Decalogum
 in Exodo traduntur, tum præcepta mo-
 ralia ex toto antiquo Testamento excerpta.

E 2

pit

Sæculum V. pit, nec illos libros omittit, quos Ecclesia Canonicos tenet, etiamsi in canone Hebræorum non inveniantur. In extra-
etis novi Testamenti primo ponit Sermonem Christi in monte, eaque usque ad Apocalypsin continuat. Cum inter tot Scripturæ textus, aliqui occurrant, qui sibi contrarii videntur, animus erat, eos in quæstionibus explicare, quas deinde separatim ederet, sed propositum exequi non potuit.

§. XXV.

Miser Africæ Status.

Possid.c.28. Interea Africa a Vandals extrema patiebatur, quæ calamitas ultimam S. Augustini vitæ partem amarissimam reddit; ita enim loquitur Possidius Episcopus Calamensis, qui omnia suis oculis vidit, & subjungit: *Videbat Vir sanctus, vastatas urbes, & domos agrestium dirutas, incolas aut occisos, aut profugos; Ecclesias Sacerdotibus, & Ministris destitutas, Virginies sacras, virosque Religiosos in diversa sparsos. Aliqui tormentis succubuerant, alii gladio perierant, alii in dura captivitate, postquam integritatem corporis, spiritus, fideique amisissent, iniemicis barbaris serviebant. Videbat Hymnos, & Laudes Dei cessare in Ecclesiis, quas in pluribus locis flammæ consumpserant; Sacrificia solemnia Deo debita, non amplius*